

GIÁO DỤC ĐỜI SỐNG

SHUTTERSTOCK

Hãy nhắn gửi đến những người thân yêu vào ngày lễ Valentine này và để họ cảm nhận được vai trò của họ trong cuộc sống của bạn và rằng bạn cảm thấy biết ơn về điều này như thế nào.

Hãy là tình yêu của tôi, cùng nhau trân quý ngày Valentine

Năm nay là thời điểm hoàn hảo để lan tỏa ngày lễ tôn vinh tình yêu

JEFF MINICK

Trong số tất cả những ngày đặc biệt trên lịch của chúng ta, chắc chắn rằng ngày Valentine là một ngày khác biệt nhất.

Không giống những dịp lễ khác như Lễ Chiến sĩ trận vong (Memorial Day), Lễ Quốc Khánh 4/7, Ngày Martin Luther King, hay thậm chí là Lễ Giáng sinh và Tết Dương lịch, lễ Valentine không phải là một ngày lễ chính thức của Hoa Kỳ.

Tên gọi của các ngày lễ kỷ niệm như Ngày của mẹ, Ngày của cha, hay lễ Phục sinh đều đã thể hiện rõ ràng mục đích của chúng. Chúng ta đưa Mẹ đi ăn trưa, mua một thiết bị điện tử hoặc một quyển sách cho Cha, và trong ngày lễ Phục sinh, chúng ta mở tiệc ăn mừng sự phục sinh ấy hoặc ít nhất là có một chú thỏ đem đến cho bọn trẻ một giỏ kẹo bằng một cách kỳ diệu nào đó.

Nhưng với ngày Valentine thì thế nào? Vấn đề thực sự ở đây là gì? Có phải đó là một ngày lễ do hãng thiệp Hallmark, nhà sản xuất chocolate, hay do những người bán hoa bịa đặt ra, như khẳng định của một vài người bạn

của tôi không? Đó có phải là một ngày lễ sặc mùi giả tạo và những tình cảm thể hiện cũng giả nốt? Tuy nhiên, xét ở góc độ thấp nhất, chẳng phải ngày 14/2 với cũng đầy giả dối với những đòi hỏi tặng quà cho người thương, trong khi chúng ta có thể làm việc đó vào bất cứ ngày nào trong năm?

Tôi thì không cho là như vậy.

Không phải là như vậy – càng thêm tuổi, tôi càng nhận thấy ngày Valentine thật đặc biệt, và quý hiếm như một đóa hồng đỏ vươn cành trên nền tuyết trắng tháng Hai vậy. Tôn giáo và chúng tộc đều không đóng vai trò nào trong ngày này. Những tấm thẻ mà chúng ta gắn lên bản thân – người theo chủ nghĩa tự do, phái tự do, phái bảo thủ – đều không còn quan trọng trong các hoạt động ăn mừng ngày 14/2. Hơn nữa, trong thời khắc đông tàn đen tối của đại dịch và giữa sự chia rẽ sâu sắc về chính trị này, chúng ta cần ngày lễ này hơn bất kỳ lúc nào khác.

Bạn thấy đấy, bởi vì ngày lễ Valentine là ngày để chúng ta tôn vinh tình yêu.

Lịch sử ngắn ngủi của ngày lễ này

Mặc dù chúng ta đều nghĩ rằng ngày 14/2 là ngày riêng dành cho những sự lãng mạn và là ngày các cặp đôi tặng quà cho nhau, sự kiện này có thể được đặt tên theo sự hy sinh để giữ trọn đạo của Giám mục Valentine trước người La Mã cổ đại. Truyền

Xem tiếp trang 3

PUBLIC DOMAIN

Tác phẩm hội họa có tên "Love's Secrets" (Tạm dịch: "Những bí ẩn của tình yêu") của họa sĩ William-Adolphe Bouguereau, năm 1896.

ALL PHOTOS COURTESY OF ASHAH PHOTOGRAPHY VIA REBEKAH RYAN SEABOLT

Trong lần đầu tiên gặp mẹ kế trước buổi lễ kết hôn với cha mình, một cậu bé đã không kim nén nỗi xúc động khi bất ngờ nhận được một món quà quý giá.

‘Gia đình là mãi mãi’: Thông điệp của món quà trong ngày cưới

LOUISE BEVAN

Trong lần đầu tiên gặp mẹ kế trước buổi lễ kết hôn với cha mình, một cậu bé đã không kim nén nỗi xúc động khi bất ngờ nhận được một món quà quý giá. Những bức ảnh ghi lại khoảnh khắc gia đình tuyệt đẹp đang làm tan chảy trái tim mọi người khắp thế giới.

Cô Rebekah Ryan Seabolt là người gốc Gainesville, 32 tuổi, chuyển đến Athens, Georgia vào năm 2014 để lấy bằng Thạc sĩ, và cô đã quyết định không bao giờ rời xa nơi này. Cô Rebekah hiện đang làm việc tại Đại học Georgia. Cô đã gặp chồng mình là anh Tyler Seabolt trên một ứng dụng hẹn hò vào tháng 09/2019.

“Trong vòng hai tuần kể từ khi gặp nhau, chúng tôi đã thăm biết rằng cả hai sẽ tiến tới hôn nhân,” cô Rebekah chia sẻ với The Epoch Times qua email.

Tháng 06/2020 cặp đôi đã làm lễ kết hôn. Tuy nhiên, ngoài sự gắn kết

thiên nhiên của hai người, đám cưới của Seabolts còn có sự tham gia của một vị khách thứ ba vô cùng đặc biệt: con trai của Tyler, bé Jude.

Cậu bé Jude đã là một phần của mỗi quan hệ gần bó này từ khi cặp đôi tổ chức đính hôn. Nhờ sự giúp đỡ từ người bà của mình, cậu bé đã tặng mẹ kế Rebekah một đôi hoa tai tuyệt đẹp khi bố Tyler cầu hôn cô Rebekah.

“Đó là một khoảnh khắc đầy xúc động đối với tôi,” cô Rebekah hồi tưởng lại “khi nhìn thấy cậu bé chạy ra khỏi xe với một chiếc hộp nhỏ nhún trên tay, tôi đã biết rằng mình sẽ mãi mãi bước vào một vai diễn nổi bật trong cuộc đời của cậu bé.”

Trong lễ đính hôn, Jude đã đề nghị có một chiếc nhẫn của riêng cậu. Vì cả Rebekah và Tyler đều nhận được một chiếc nhẫn. Cô tự nhận là “người đi đặc biệt” với cháu gái và các cháu trai của mình, Rebekah đã quyết tâm làm cho con riêng của hôn phu cảm thấy được đón nhận, nâng niu, và

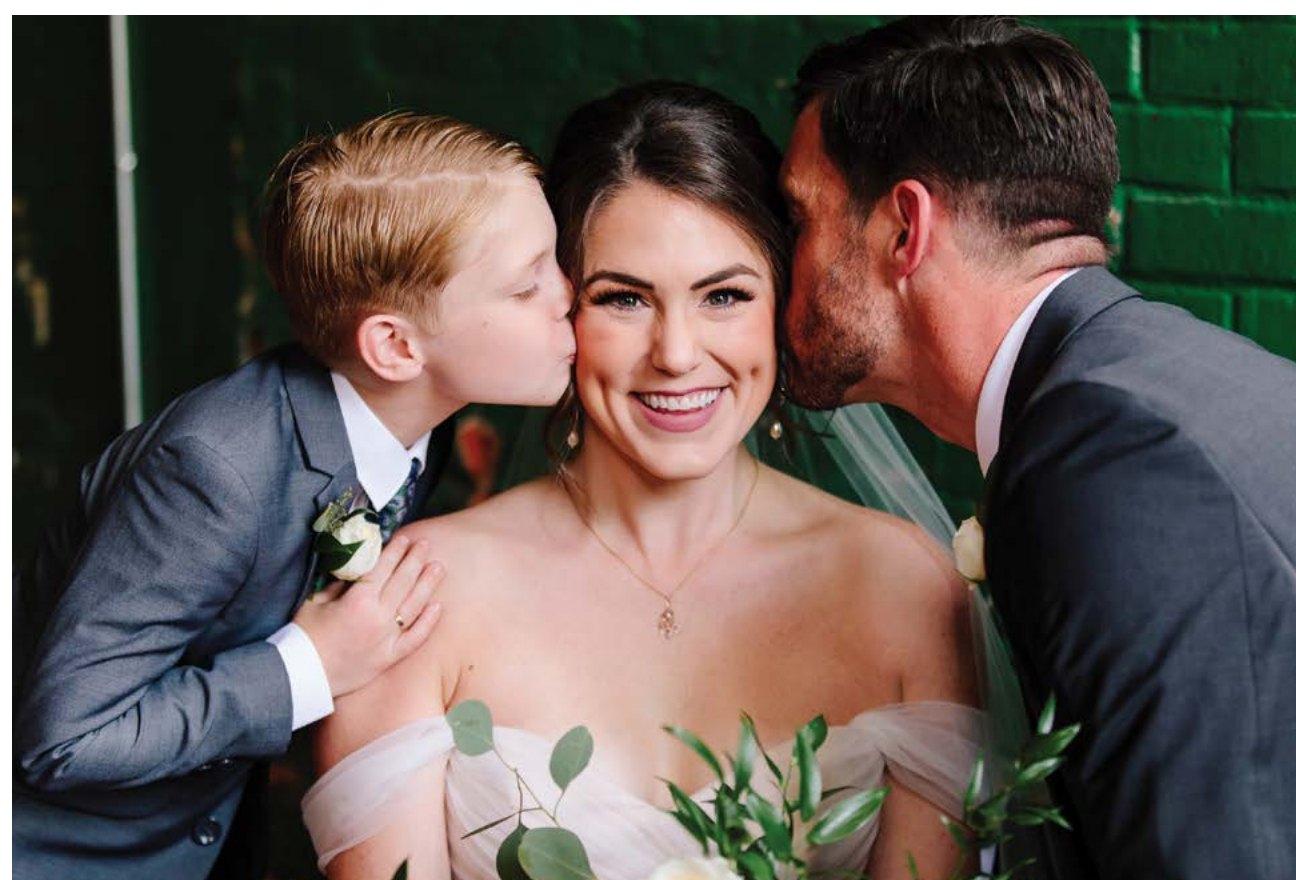
trân trọng. “Tôi nghĩ sẽ thật đặc biệt nếu làm cậu bé bất ngờ với một chiếc nhẫn trong ngày cưới của chúng tôi,” cô chia sẻ. “Tôi đã rất hào hứng.” Sau đó, cô Rebekah đã đặt hàng chiếc nhẫn vàng hồng nhỏ nhất mà cô có thể tìm thấy trên Etsy và khắc trên đó dòng chữ “Forever family, 6.26.2020” phía mặt trong nhẫn. Vào ngày 26/06, trong buổi gặp mặt đầu tiên trước ngày lễ thành hôn, bố Tyler đã đưa tay che mắt con trai Jude, tri hoãn việc hé lộ món quà cho đến giây phút cuối cùng. “Tôi nghĩ rằng cậu bé đã hơi choáng ngợp khi lần đầu tiên nhìn thấy tôi trong ngày cưới của chúng tôi, và cậu bé đã bật khóc,” cô Rebekah kể lại với The Epoch Times. “Sau đó tôi đã trao cho con chiếc nhẫn và tôi nghĩ rằng cậu bé sẽ cảm thấy vô cùng đặc biệt trong khoảnh khắc được trao nhẫn.”

Cô Rebekah đã viết và chia sẻ những bức ảnh trên Instagram, “Tôi rất vinh hạnh được cùng nuôi dạy Jude với bố của cậu bé.”

Người mẹ kế mới cũng thừa nhận với The Epoch Times rằng chiếc nhẫn đã bị rơi mất hai lần và sau đó được tìm thấy nằm trên đường; tuy nhiên, cô ấy cũng nói thêm, “Tôi đã làm con bất ngờ với một chiếc nhẫn mới trong dịp lễ Giáng Sinh!”

Hồi tưởng lại một vài khoảnh khắc tuyệt vời nhất khi làm mẹ kế, cô Rebekah cho rằng lễ đính hôn và lễ cưới của cô là hai trong những sự kiện nổi bật nhất trong cuộc sống gia đình của Seabolts cho đến nay. “Còn có một vài khoảnh khắc cuộc sống bình thường mà tôi sẽ trân trọng với tư cách là người mẹ kế, chính là khi bé Jude đã tin tưởng tôi bằng cảm xúc của cậu bé,” cô hồi tưởng. “Điều đó không xảy ra mỗi khi cậu bé gặp rắc rối,” Rebekah tiếp tục, “nhưng những khoảnh khắc mà cậu bé cảm thấy đủ tin cậy để bật hiệu động và chia sẻ cảm giác với tôi thì thật đặc biệt.”

Khi dịch bệnh vẫn đang tiếp diễn,

Cô Rebekah đã viết và chia sẻ những bức ảnh trên Instagram, “Tôi rất vinh hạnh được cùng nuôi dạy Jude với bố của cậu bé.”

Ước nguyện đầu năm

NGUYỄN TƯỜNG TUẤN

Thời gian trôi quá nhanh, mới ngày nào đó chúng ta còn là những sinh linh bé bỏng trong vòng tay ôm ấp của cha mẹ! Chớp mắt, đã cấp sách đến trường, trần gian mở rộng với thầy, cô, bạn bè. Tiểu học lên trung học, rồi đến đại học. Có người đi hết chặng đường mãi giữa kinh sư, kẻ khác sang ngang bước qua một chân trời mới lạ. Thế giới bao la, với trăm triệu ngã đường, để rồi quy tụ về nẻo hư không, cõi vĩnh hằng.

Chúng ta cùng đi trên chuyến tàu mang tên “Thời gian.” Mỗi nơi con tàu dừng là một sân ga kỷ niệm, người lên, kẻ xuống, cha mẹ ngồi cùng chúng ta lúc khởi hành, bất chợt giây phút nào đó nhìn qua chiếc ghế bên cạnh, song thân đã vội vã ra đi về một phương trời nào đó, để lại chúng ta cô đơn trên đời! Đến một trạm ga khác, chiếc ghế bỏ trống bỗng chốc có thêm người ngồi, cả hai quen nhau và yêu nhau như định mệnh an bài, từ nay họ sẽ đi tiếp đến những bến bờ xa lạ. Rồi những đứa con xinh đẹp ra đời, ngày vui làm cha làm mẹ rồi cũng sẽ qua mau, các con sẽ lớn, chúng sẽ xuống một sân ga khác, tạm biệt cha mẹ, và đón một chuyến tàu mới đi về vùng đất xa xăm.

Chúa Xuân đến, ban cho chúng ta một khởi đầu mới. Mọi người hân hoan chúc mừng nhau, trong niềm vui và nước mắt nghẹn ngào.

Ngày vui qua mau! Chúa Xuân đến rồi đi hen năm sau sẽ trở lại! Sau ba ngày Tết những lo toan cuộc sống sẽ lại đối mặt với chúng ta. Chuyển xe lửa tốc hành mang tên “Thời gian” cứ thế lăn bánh vô tình. Tiếng còi tàu tiếp tục âm vang, báo hiệu khoảng thời gian đã mất và không bao giờ lấy lại được! Nhưng, chúng ta có thể tạo nên những giây phút còn lại và sắp đến với bình an, hạnh phúc.

Cuộc sống của con người là hữu hạn, quỹ thời gian chỉ có mất đi không làm gì có chuyển thêm vào. Hạnh phúc hay lo âu đến từ cái “TÂM”, bình an cũng đến từ đó. Đức Phật đã dạy, “Đời là bể khổ”, và mọi người bui trong đó, biết cách bơi sẽ nhẹ nhàng ung dung, không biết thì sẽ vẫy vùng ngập lặn trong tuyệt vọng niềm tin.

Tại sao, lời nguyện ước đầu năm của mỗi người trong giây phút giao thừa linh thiêng, tổng cựu nghinh tân, không mấy ai đạt được? Xin hãy xem lại cái “TÂM” của chúng ta. Ước nguyện đầu năm, thiếu vắng cái “TÂM” sẽ trở thành vô nghĩa!

Hình dung như sau, cái “TÂM” là hạt giống tốt lành, được gieo vào não bộ chúng ta, một mảnh đất phì nhiêu. Chúng tôi không quá lời đâu, não bộ của con người làm vai trò đón nhận hạt giống do chúng ta gieo vào, và nó cứ thế lớn lên theo thời gian. Khổ một nỗi, khối óc đó không

lành công việc phân tích hạt giống giữa cuộc đời đầy đắng cay, biết lắng nghe để mở mang kiến thức, biết im lặng để tiếp thu chân lý. Sống như hôm nay là ngày cuối cùng! Mỗi buổi sáng tôi sẽ chúc đồng nghiệp một ngày tuyệt vời, mỗi phiên họp tôi sẽ lắng nghe những ý tưởng mới lạ. Bất đồng ý kiến là điều đương nhiên xảy ra khi hai người ngồi lại bên nhau. Vì hôm nay là ngày cuối cùng, tôi sẽ không để đồng nghiệp bất mãn hay giận dữ về mình. “Đồng ý trong cái không đồng ý”, tôi sẽ chấp nhận ý kiến của bạn, và chúng ta cùng nhau thử tìm một đáp số chung, thay vì đó mặt tía tai cãi nhau.

Sống như hôm nay là ngày cuối cùng! Sáng nay, vợ chồng chúng tôi đã hôn nhau chưa? Hôm nay là ngày cuối cùng, tôi đã nói lời yêu thương với các con? Lời cảm tạ ân tình với đồng nghiệp, bạn bè, thân hữu? Khi ra đi, đầu con dip để nói lời yêu thương, chân tình? Sinh ra tay trắng tay, ra đi cũng chẳng mang theo được thứ gì, ngoài lòng phước ngay ở trần gian. Chính vì thế, hôm nay tôi sẽ phải để lại một chút gì để nhớ để thương nơi gia đình, anh chị em, bạn bè.

Tiền bạc, nhà cao cửa rộng, danh vọng, tất cả chỉ là phù du. Theo triết lý “Sống như hôm nay là ngày cuối cùng”, bạn sẽ tìm thấy hạnh phúc ngay ở trần gian. Tình yêu, nụ cười, tấm lòng nhân ái chính là những hạt giống trên quê nhà bạn gieo ở trần gian này. Hãy gieo cái “TÂM TỐT” để nhận trái ngọt khi ta đang sống.

Ngày hôm nay là tất cả!

tha nhân, biết cho nhau nụ cười giữa cuộc đời đầy đắng cay, biết lắng nghe để mở mang kiến thức, biết im lặng để tiếp thu chân lý.

Sống như hôm nay là ngày cuối cùng! Mỗi buổi sáng tôi sẽ chúc đồng nghiệp một ngày tuyệt vời, mỗi phiên họp tôi sẽ lắng nghe những ý tưởng mới lạ. Bất đồng ý kiến là điều đương nhiên xảy ra khi hai người ngồi lại bên nhau. Vì hôm nay là ngày cuối cùng, tôi sẽ không để đồng nghiệp bất mãn hay giận dữ về mình. “Đồng ý trong cái không đồng ý”, tôi sẽ chấp nhận ý kiến của bạn, và chúng ta cùng nhau thử tìm một đáp số chung, thay vì đó mặt tía tai cãi nhau.

Sống như hôm nay là ngày cuối cùng! Sáng nay, vợ chồng chúng tôi đã hôn nhau chưa? Hôm nay là ngày cuối cùng, tôi đã nói lời yêu thương với các con? Lời cảm tạ ân tình với đồng nghiệp, bạn bè, thân hữu? Khi ra đi, đầu con dip để nói lời yêu thương, chân tình? Sinh ra tay trắng tay, ra đi cũng chẳng mang theo được thứ gì, ngoài lòng phước ngay ở trần gian. Chính vì thế, hôm nay tôi sẽ phải để lại một chút gì để nhớ để thương nơi gia đình, anh chị em, bạn bè.

Tiền bạc, nhà cao cửa rộng, danh vọng, tất cả chỉ là phù du. Theo triết lý “Sống như hôm nay là ngày cuối cùng”, bạn sẽ tìm thấy hạnh phúc ngay ở trần gian. Tình yêu, nụ cười, tấm lòng nhân ái chính là những hạt giống trên quê nhà bạn gieo ở trần gian này. Hãy gieo cái “TÂM TỐT” để nhận trái ngọt khi ta đang sống.

Ngày hôm nay là tất cả!

Quan điểm của tác giả không nhất thiết phản ánh quan điểm của Epoch Times Tiếng Việt.

gia đình ba người đang thích nghi với “trạng thái bình thường mới”, trong khi cô Rebekah cũng đang quen dần với cuộc sống có một “đứa trẻ hiệu động 10 tuổi”.

Cô Rebekah nói, các gia đình chấp vá thường có những khó khăn và một chút rối loạn, nhưng gia đình họ nhìn chung thì khá tốt đẹp. Cô hy vọng rằng câu chuyện của gia đình mình sẽ truyền cảm hứng cho những người khác về vai trò tích cực mà những cha mẹ kể có thể đóng góp vào cuộc sống của một đứa trẻ như thế nào.

“Khi các gia đình có thể cùng nhau làm việc vì tương lai đứa trẻ, tất cả chúng ta sẽ trở nên tốt hơn! Các chàng trai của tôi đã thể hiện sự khoan dung với tôi nhiều hơn những gì tôi xứng đáng trong từng ngày, đã yêu thương tôi qua những khó khăn, và tôi yêu họ thật nhiều vì điều đó.”

Hà Chi biên dịch

PHO OLD TOWN

VIETNAMESE NOODLE & GRILL

25551 KINGSLAND BLVD. SUITE B102, KATY, TX 77494

(832) 437-4519

OPEN NOW

BUSINESS HOURS:
MON-THU: 11AM - 8PM
FRI-SAT: 11AM - 9PM
SUNDAY: CLOSED

Phở Tái Lăn Hà Nội, Phở Đặc Biệt, Phở Fillet Mignon, Phở Gà, Phở Đò Biển, Mì, Bún, Com, Bánh Mì, Chả Giò, Gỏi Cuốn, Hủ Tiếu Ấp Chảo, Món Ăn Chay, Trà Sữa, và Món Tráng Miếng.

MasterChef John
Taste of Joy

Được Phát Triển Bởi Vua Đầu Bếp John

- Đầu bếp nổi tiếng
- Trên 30 năm kinh nghiệm về ẩm thực
- Có hàng triệu người theo dõi trên YouTube và mạng xã hội
- Giám khảo các cuộc thi ẩm thực

Tập hợp các loại Nước sốt Đặc chế mới.

- Nước sốt XO**
Hương vị Hồng Kông nổi bật Umami ngon trong chai
- Nước sốt dầu ớt đỏ**
Thật nhiều hương vị Làm bạn không thể quên hương vị châu Á
- Nước sốt cay**
Được pha trộn điều luyện và tinh hoa Không thể thiếu cho các món chiên

Có bán tại:
MasterChefJohn.com
Amazon.com
Walmart.com

Xem thêm video của Chef John trên:
Taste Show

Sản xuất tại CANADA

MOTORTRON FILMS / SHUTTERSTOCK

6 cách giúp con bạn hứng thú với môn lịch sử

JEFF MINICK

Trong cuốn sách "Một Vùng Hoang Dã Thân Quen: Tim Một Mái Ấm trên Con Đường của Daniel Boone", tác giả S. J. Dahلمان có trích dẫn lời của Michael Crichton: "Nếu bạn không hiểu biết lịch sử, vậy thì bạn sẽ không biết gì cả. Bạn là một chiếc lá không biết rụng về cội nào."

Những người có một số hiểu biết nhất định về lịch sử trong chúng ta đều nhận thức được rõ ràng: Nhiều công dân của đất nước chúng ta, đặc biệt là những người trẻ tuổi, là những chiếc lá không biết rụng về cội nào. Có lẽ bạn đã xem video của Mark Dice trên YouTube. Anh ấy đứng trên vỉa hè, cầm micro, và phỏng vấn những người đi đường. Anh đã hỏi họ lý do tại sao chúng ta kỷ niệm Ngày Độc Lập vào hôm 04/07. Thế rồi anh nhận được những cái nhìn bối rối, hoặc những câu trả lời kiểu như: "Đó là ngày chúng ta giành được độc lập từ Canada."

Có lẽ bạn đã nói chuyện với một người bạn hoặc một người hàng xóm trông hoàn toàn ngơ ngác không hiểu khi bạn nói với họ rằng tổ tiên xa xôi của bạn đã chiến đấu trong Trận Yorktown.

Có lẽ bạn đã xem chương trình CNN hoặc Fox News, và nhận ra rằng một số thành viên hiện tại trong Quốc hội của chúng ta dường như thiếu kiến thức chuyên môn về Hiến Pháp Hoa Kỳ.

Là một sinh viên chuyên ngành lịch sử ở đại học, rồi tiếp đến là hai năm nghiên cứu sau đại học, và là một người dành cả đời đọc lịch sử và tiểu sử, tôi cảm thấy lo sợ hơn là bất ngờ trước sự thiếu hiểu biết này.

Nghiên cứu lịch sử giống như bước lên một cô máy thời gian. Chúng ta tiến nhập vào những thử thách và chiến thắng của những người đi trước. Chúng ta tìm thấy hy vọng trong sự tiến bộ của loài người. Và chúng ta học hỏi được về nghệ thuật của thay đổi sắc thái. Ví dụ như, chúng ta miến cưỡng thừa nhận rằng Robert E. Lee đã chiến đấu vì một mục đích xấu. Tuy nhiên, ông ta đã làm vậy vì tình yêu dành cho mảnh đất Virginia, nơi ông coi như nhà của mình.

Nếu chúng ta không lên được cỗ máy thời gian đó, nếu chúng ta không nghiên cứu và đánh giá cao những người đã hy sinh để có được hiện tại hôm nay, chúng ta sẽ trở thành những kẻ lười lạc. Giống như rất nhiều người ngày nay, chúng ta sẽ trôi dạt vô định trong dòng sự kiện hiện tại. Rồi chúng ta sẽ tin vào những lời hứa kỳ quặc của các chính trị gia nào đó, những người mà bản thân họ cũng thiếu hiểu biết về lịch sử nhân loại.

Vậy chúng ta có thể làm gì để giúp những chiếc lá quanh chúng ta nhận thức rõ hơn rằng chúng đang bám vào những cái cành

Hãy kể cho con cháu của bạn nghe những câu chuyện từ cuộc sống của mình; chúng sẽ thích những câu chuyện đó.

Hầu hết những người trẻ tuổi thích nghe các câu chuyện thời thơ ấu của cha mẹ họ, những năm học đại học, cách họ tổ tình với nhau, và công việc.

Ông Jeff Minick có bốn người con và rất nhiều cháu ở tuổi đang lớn. Trong 20 năm, ông đã dạy lịch sử, văn học, và ngôn ngữ Latin cho các học sinh tại Asheville, North Carolina.

của một cây sồi khổng lồ? Và những cái cành đó lại lần lượt được cố định vào một thân cây to lớn? Và thân cây to lớn đó lại được nuôi dưỡng bởi những chiếc rễ đâm sâu vào quá khứ?

Hãy để sang một bên môn lịch sử được dạy trong các trường học của chúng ta – một số thứ thì hữu ích, nhưng số khác thì không. Đây là 6 cách mà các bậc cha mẹ, ông bà, cô dì chú bác, và những người tư vấn có thể tái hiện quá khứ vào trong cuộc sống của thế hệ trẻ, và giúp họ phát triển sự tôn trọng dành cho thế hệ đi trước.

Hãy bắt đầu từ khi còn nhỏ

Nếu chúng ta khơi dậy được lòng nhiệt tình của những người trẻ tuổi và đem đến cho họ những cuốn sách hay, chúng ta có thể khiến cả những đứa trẻ mẫu giáo thích thú với môn lịch sử. Những giá sách trong các thư viện công cộng của chúng ta chứa vô số những câu chuyện lịch sử đầy màu sắc, những trang tiểu sử cuốn hút và những cuốn tiểu thuyết lịch sử. Chẳng hạn như, bộ sách Eyewitness Books đã hấp dẫn không chỉ những đứa trẻ 6 tuổi, mà cả những người trưởng thành. Các cuốn sách tiểu sử dành cho học sinh tiểu học trình bày nhiều câu chuyện sinh động của những bậc vĩ nhân, từ George Washington đến Florence Nightingale, từ John Glenn đến Martin Luther King, Jr.

Thời còn đi học, tôi đã say mê bộ truyện "Thời Thơ Ấu của Các Danh Nhân Hoa Kỳ". Khi trưởng thành, tôi đã sưu tầm gần một trăm cuốn của bộ truyện đó, đầu là mua ở thư viện hay nơi bán đồ cũ, để chia sẻ với con cháu mình. (Hai cô cháu gái sinh đôi của tôi đặc biệt yêu thích cuốn sách về cuộc đời của Helen Keller.)

Khi bạn cho các con mình làm quen với lịch sử ngay từ khi còn nhỏ, chúng có thể sẽ đam mê lịch sử trọn đời.

Những bộ phim tài liệu

Có hàng ngàn những bộ phim điện ảnh và phim tài liệu lấy bối cảnh trong quá khứ: "Drums Along The Mohawk", "Spartacus", "Glory", "Apollo 13", "Hotel Rwanda", "Lawrence of Arabia", "Darkest Hour": những bộ phim như vậy khiến giới trẻ có hứng thú tìm hiểu và thảo luận về lịch sử quá khứ. Hãy lên YouTube, tìm kiếm "lịch sử dành cho thanh thiếu niên". Bạn sẽ tìm thấy vô số những bộ phim tài liệu miêu tả về mọi thứ, từ việc xây dựng các kim tự tháp, cho đến cuộc Nội Chiến.

Thảo luận về các sự kiện đang diễn ra hiện tại

Các tiêu đề tin tức của thời điểm hiện tại sẽ được liên kết với các sự kiện trong quá khứ. Ngôn lửa phá hủy một phần Nhà thờ Đức Bà đã giúp người ta có chút thì

giờ truy cập internet và đọc về thông tin lịch sử của nhà thờ. Vụ sát hại hàng trăm người ở Sri Lanka vừa qua là lúc chúng ta cần nhìn lại di sản văn hóa phong phú của hòn đảo đó và những cuộc xung đột đẫm máu gần đây của nó.

Mời những người lớn tuổi đến nói chuyện tại các lớp học

Khi đang giảng dạy lịch sử Hoa Kỳ cho một lớp học tại gia, tôi đã nhờ cha của một học sinh đến nói chuyện với các bạn trẻ về khoảng thời gian trong Thủy quân lục chiến của ông. Ông phục vụ trong chiến tranh Việt Nam, và sau đó đã trở thành quân nhân có cấp bậc cao nhất quân đoàn. Khi đến, ông đã diện cả bộ màu xanh lam đậm – thật ngạc nhiên là ông vẫn mặc vừa quân phục cũ của mình. Những câu chuyện về chiến tranh Việt Nam của ông đã khiến các học sinh và tôi đều cảm thấy thích thú. Vào hôm đó, lịch sử đã nhảy ra khỏi những trang sách giáo khoa và trở nên thật sống động.

Ghé thăm các địa điểm lịch sử trong những kỳ nghỉ hè và nghỉ lễ

Mới đây, vợ chồng con gái tôi đã đưa các con chúng đến Jamestown và Williamsburg, rồi ở đó 3 ngày. Khi trở về, bọn trẻ sôi nổi kể lại những gì chúng đã thấy: các món đồ nghề thuật và hàng thủ công, vũ khí trong Dinh Thống Đốc, gong cùm, nhà kho, và trụ đánh roi.

Cuối cùng, hãy kể những câu chuyện về bạn và gia đình của mình

Hầu hết những người trẻ tuổi thích nghe các câu chuyện thời thơ ấu của cha mẹ họ, những năm học đại học, cách họ tổ tình với nhau, và công việc. Họ say mê những chuyện kể về ông bà cô của họ. Những câu chuyện đó được kết nối với lịch sử của thời đại. Ví dụ như bạn đã ở đâu khi con người lần đầu tiên đặt chân lên mặt trăng? Bạn nhớ được điều gì về các vị tổng thống khác nhau? Bạn thích những ai trong số đó và tại sao? Bạn nhớ gì về sự kiện ngày 11/09? Và đó là cách bạn đang giúp bồi dưỡng nên các nhà sử học nhỏ tuổi.

Trong cuốn sách chính trị "Những Suy Tư về Cuộc Cách Mạng ở Pháp" mà tôi đã đọc từ lâu, tác giả William Burke có viết: "Xã hội thực sự là một hợp đồng. Đó là một sự hợp tác... không chỉ giữa những người đang sống, mà còn giữa những người đang sống với những người đã khuất, và với những người sắp được sinh ra."

Khi phá vỡ mối quan hệ hợp tác đó, chúng ta sẽ gặp nguy hiểm. Khi kiện toàn mối quan hệ đó, chúng ta đang xây dựng cầu nối giữa quá khứ của chúng ta với tương lai của con cái mình.

Nhà Liên biên dịch

GỬI THẾ HỆ TƯƠNG LAI

Hãy dành nhiều thời gian cho mẹ!

FIZES/SHUTTERSTOCK

DEAR NEXT GENERATION

Hãy trân trọng người lớn tuổi như những báu vật lịch sử sống động và lời cuốn

Bộ pijama màu hồng và trắng của mẹ rất vẫn vẹn với tôi. Chất liệu mềm mại khiến tôi cảm thấy mình đang được mẹ ôm ấp. Vì mẹ đã giảm cân rất nhiều, tôi thừa hưởng một số bộ quần áo gần như chưa mặc của bà. Do tác dụng của cơn đau và thuốc, mẹ tôi không thể giao tiếp mạch lạc. Niềm hối tiếc của tôi ngày càng lớn khi sức khỏe của bà giảm sút. Tại sao tôi đã không dành nhiều thời gian hơn, hỏi han bà nhiều hơn, và tìm hiểu thêm về cuộc sống của bà?

Lời động viên của tôi đối với những người trẻ tuổi là: Hãy trân trọng người lớn tuổi như những báu vật lịch sử sống động và lời cuốn. Nếu bạn có mối quan tâm đặc biệt hoặc tò mò về một khoảng thời gian nhất định, chiến tranh hoặc biến động chính trị, hãy gặp một người đã từng trải qua điều đó.

Các hoạt động hằng ngày cách đây 60 năm hoặc lâu hơn là gì, và giai đoạn lịch sử đó có những khó khăn nào? Mọi người phản ứng như thế nào khi chiến tranh kết thúc, con người đặt chân lên Mặt Trăng, hoặc các sự kiện đáng chú ý khác? Ngồi nghe thời thơ ấu của họ rộng như thế nào, và có bao nhiêu người sống trong đó?

Công việc đầu tiên của họ là gì và ai là người đã hướng dẫn họ trong công việc? Hãy hỏi xem họ đã khó khăn như thế nào khi thích nghi với thế giới công nghệ thay đổi nhanh chóng.

Nếu bạn không có người lớn tuổi trong gia đình, hãy nhờ nhà thờ, trung tâm cộng đồng, hoặc nhà trợ giúp sinh hoạt để được giới thiệu. Tôi đã rất ngạc nhiên về độ chính xác của các bác sĩ đến tham dự. Những người được chia sẻ.

Thông thường, mọi người sẽ cảm thấy có giá trị khi bạn đặt câu hỏi và thể hiện sự quan tâm. Mọi người lớn tuổi đều cần điều đó. Có lẽ một "người già còn sáng suốt" có thể dạy cho bạn một kỹ năng thực hành mà không nhiều người có được. Sẽ luôn có một điều gì đó mới cho bạn học được mẹ ôm ấp. Vì mẹ đã giảm cân rất nhiều, tôi thừa hưởng một số bộ quần áo gần như chưa mặc của bà. Do tác dụng của cơn đau và thuốc, mẹ tôi không thể giao tiếp mạch lạc. Niềm hối tiếc của tôi ngày càng lớn khi sức khỏe của bà giảm sút. Tại sao tôi đã không dành nhiều thời gian hơn, hỏi han bà nhiều hơn, và tìm hiểu thêm về cuộc sống của bà?

Susan L. Fink, Wisconsin

Luôn bắt đầu phát triển một mối quan hệ chuyên nghiệp trước khi tập trung vào xây dựng mối quan hệ cá nhân

Tôi bắt đầu sự nghiệp của mình trong việc huấn luyện và giảng dạy ở cấp trung học và đại học. Khi hiển nhiên rằng tôi đang làm việc trong một thế giới ngày càng phát triển của những người cấp tiến cánh tả và những đồng nghiệp bảo tôi cách bỏ phiếu để ủng hộ các công đoàn mà tôi không thuộc về, tôi đã quyết định rời đi và bước vào một thế giới của chủ nghĩa tư bản cạnh tranh. Đó là thế giới bán hàng độc lập trả công bằng tiền hoa hồng. Tôi đã chọn lĩnh vực y tế, và rất may mắn đã kiếm sống khá tốt trong sự nghiệp mới này. Trong quá trình này, tôi đã tham dự nhiều hội nghị bán hàng và phương pháp điều trị y khoa, để tăng kiến thức về sản phẩm của chúng tôi và cách truyền đạt thành công những ru điếm của chúng tôi với các khách hàng bác sĩ.

Trong lúc đó, công ty chúng tôi bắt đầu tổ chức các cuộc hội thảo hàng năm với sự tham gia của các bác sĩ và nhân viên của họ. Chúng tôi thường chọn những địa điểm hấp dẫn và mời các bác sĩ đến tham dự. Những người bán hàng chúng tôi được thường khi

Hãy trân trọng người lớn tuổi như những báu vật lịch sử sống động và lời cuốn.

mời được càng nhiều khách hàng của mình đến tham dự, với một khoản tiền thưởng rất hậu hĩnh. Tôi đã giành chiến thắng trong các cuộc thi đó hàng năm, và sau bốn năm, công ty muốn biết tôi đã làm gì để thuyết phục được rất nhiều bác sĩ chấp nhận lời mời của tôi. Đồng thời, nhiều đồng nghiệp của tôi cũng cất tiếng hỏi làm thế nào mà tôi có thể thiết lập được mối quan hệ có vẻ bền chặt như vậy với khách hàng của mình. Đây là phần còn lại của câu chuyện.

Tôi đã quan sát rất sớm cách mọi người hành xử trong công việc. Tôi đã thấy những người đại diện bán hàng thực sự sắc sảo trong giao tế, uống rượu và dùng bữa, hỏi há trên con đường kinh doanh khiến tôi ghen tị. Nhưng rồi không sớm thì muộn, họ trở nên kiệt sức và rời đi. Tôi đã chọn một con đường khác. Tôi đã làm việc trung thực và siêng năng trong nhiều năm để khẳng định mình là một đại diện đáng tin, trung thành, có thể trông cậy của khách hàng và nhân viên của họ.

Chính là vào thời điểm đó, tôi bắt đầu cảm thấy thoải mái khi chấp nhận và xây dựng các mối quan hệ cá nhân, và nhận thấy rằng khi làm vậy, tôi ngày càng an tâm hơn với khối lượng kinh doanh mà tôi đã thực hiện. Cuối cùng thì tôi cũng gạt hái được những phần thưởng xứng đáng gần như không thể mất đi.

Công ty của tôi và tất cả những đại diện trẻ hơn đều muốn biết làm thế nào hoặc vì sao tôi lại thành công trong việc xây dựng mối quan hệ của mình; điểm mấu chốt là:

"Luôn phát triển mối quan hệ chuyên nghiệp trước khi xây dựng mối quan hệ cá nhân. Nếu làm theo cách ngược lại, bạn sẽ thất bại giống như rất nhiều người mà tôi đã quan sát trong nhiều năm làm việc. Bấy giờ khi đã về hưu, tôi vẫn còn một số người bạn thân nhất của mình, những người mà tôi đã từng liên hệ vì công việc."

Một câu chuyện đơn giản về tư vấn và tho!

Dan Berner, Minnesota

Quý vị muốn đưa ra lời khuyên gì cho các thế hệ trẻ?

Chúng tôi kêu gọi Quý độc giả chia sẻ những giá trị vượt thời gian có thể phân định rõ đúng và sai, và truyền cho thế hệ tương lai những kiến thức uyên thâm và kinh nghiệm của mình. Chúng tôi nhận thấy những thông điệp y nghĩa truyền lại cho thế hệ tiếp theo đang giảm dần theo thời gian, và rằng chỉ với một nền tảng đạo đức vững vàng thì thế hệ tương lai mới có thể phát triển mạnh mẽ. Hãy gửi thông điệp của Quý vị, cùng với tên đầy đủ, tiêu bang và thông tin liên hệ tới NextGeneration@epochtimes.com hoặc etviet@etviet.com hoặc Next Generation, The Epoch Times, 229 W. 28th St., Floor 7, New York, NY 10001.

Báo Minh biên dịch

EPOCH TIMES
TIẾNG VIỆT

CHÚNG TÔI ĐƯA NHỮNG TIN TỨC QUAN TRỌNG, TRUNG THỰC VÀ TRUYỀN THÔNG

Đặt mua báo Epoch Times Tiếng Việt ngay hôm nay.

TEL: (626) 618-6168 (714) 356-8899

10962 MAIN STREET, SUITE 101, EL MONTE, CA 91731-2922 | WWW.ETVIET.COM

Tom Monaghan, nhà sáng lập Domino's Pizza, trong văn phòng của mình ở trường Đại học Ave Maria mà ông thành lập, ngày 27/09/2007 tại Ave Maria, Florida.

Câu chuyện thành công của ông Tom Monaghan – Nhà sáng lập Domino's Pizza

RHONDA SCIORTINO

Ông Tom Monaghan, nhà sáng lập thương hiệu Domino's Pizza, lớn lên từ trại trẻ mồ côi, từ một người vô gia cư thành tỷ phú Hoa Kỳ. Ông còn một trong những tín hữu Công giáo có tầm ảnh hưởng nhất thế giới. Và đây là câu chuyện của ông.

Khi Tom Monaghan được 4 tuổi, cha ông qua đời. Người mẹ không thể tự mình nuôi dạy hai cậu con nhỏ. Vì thế, bà đã bỏ hai đứa vào một viện mồ côi để đầu cuộc sống mới. Những năm hình thành nhân cách của Tom và anh trai đã được các nữ tu người Ba Lan tại viện mồ côi uốn nắn. Chính tại đó, Tom đã tiếp nhận đức tin mà sau này trở thành lẽ sống của đời ông.

Ông Tom triu mến nhắc về các nữ tu tại viện mồ côi, và về sự phát triển đạo đức nghề nghiệp khi làm việc tại nơi thời đó gọi là "trại trại giáo dưỡng" (foster farms). Tại đây, những đứa trẻ thuộc hệ thống nuôi dưỡng được tạo điều kiện để làm việc. Khi kể về tuổi thơ khó khăn, Tom không hề tỏ ra buồn tủi về những thiệt thòi thời đầu đời. Ông thừa nhận rằng bản thân đã rất đau lòng vì sự ra đi của cha mình, và ông đã nhớ mẹ da diết. Nhưng ông biết ơn những gì mình đã học được trong suốt thời thơ ấu.

Vài năm sau, ông Tom và anh trai Jim được đoàn tụ cùng mẹ, nhưng không được bao lâu vì Tom bị gửi đến trại cải huấn. Di của Tom đã nhận giám hộ và đưa ông ra khỏi trại cải huấn để giúp ông hoàn thành bậc trung học. Sau khi tốt nghiệp, Tom đã gia nhập Thủy quân lục chiến.

Chương trình huấn luyện của Thủy quân lục chiến đã dạy ông Tom tính kỷ luật, trách nhiệm, kỹ năng lãnh đạo,

COURTESY OF TOM MONAGHAN

biết tin về một người muốn bán nhà hàng pizza của mình. Vì vậy, Tom và Jim đã đặt cọc 500 USD, và vay thêm 900 USD nữa để mua lại thương hiệu Domino's Pizza.

Và họ đã cùng nhau làm việc thật chăm chỉ. Để có được lượng khách hàng ổn định, họ cam kết "giao nhanh miễn phí". Nhưng sự cộng tác giữa hai anh em không kéo dài được lâu vì lúc bấy giờ Jim là một nhân viên bưu điện đang cùng lúc làm cả hai công việc.

Chưa đầy một năm sau, vì không thể kham nổi cả hai, Jim đã giao phần sở hữu công ty của mình cho Tom và đổi lấy chiếc VW Beetle mà họ đang dùng để giao hàng.

Cuối cùng, Tom chỉ còn lại chiếc xe đạp. Hãy tưởng tượng những khó khăn mà Tom đối diện khi đó trong những ngày đóng giá rét ở Michigan. Sau đó, cửa hàng này được Tom đổi tên thành Domino's Pizza, Inc. Trong những ngày đầu thành lập, Tom nhiều đêm phải ngủ dưới bàn pizza vì không đủ tiền thuê một căn phòng.

Đạo đức trong công việc mà Tom đã học được tại trại trại giáo dưỡng và tính kỷ luật mà ông rèn luyện được trong Thủy quân lục chiến đã giúp ông có thể làm việc đến 100 giờ mỗi tuần. Tom có một quy tắc rằng ông sẽ không bao giờ ngồi khi làm việc. Quy tắc tương tự cũng được áp dụng cho nhân viên của ông trong những ngày đầu.

Tom nói rằng ông đòi hỏi rất nhiều khi phục vụ trong quân đội với một gã – hóa ra là một kẻ lừa đảo. Tom đã bị lừa trắng tay.

Là người yêu thích những công trình kiến trúc xinh đẹp, ông mong muốn được vào đại học để sau này trở thành kiến trúc sư. Thế là ông đã bắt đầu việc học nhưng không có tiền để mua sách. Vì thế, ông dành tìm một công việc để kiếm tiền và dự định sẽ tiếp tục việc học vào học kỳ sau. Một ngày nọ, người anh trai Jim

đức tin, và lương tâm nghề nghiệp. Hết thấy những điều này đã tạo nên một nền tảng vững chắc cho tương lai sau này của ông. Cho đến ngày nay, Tom còn duy trì những bài tập hít đất và gập bụng như thuoá ông còn trong quân đội.

Ông cảm thấy rất rõ ràng ích lợi của việc phục vụ trong quân đội, đến mức ông luôn nói rằng sẽ không đưa một xu nào cho các con trai cho đến khi chúng gia nhập Thủy quân lục chiến. Với nụ cười trên môi, ông nhanh chóng thêm rằng ông chưa bao giờ phải làm điều đó vì vợ chồng ông có bốn cô con gái – chứ không có cậu con trai nào.

Ông Tom là một người tham vọng. Ông biết rằng bản thân muốn kinh doanh sau khi xuất ngũ. Và ông đã đầu tư tất cả số tiền tiết kiệm được khi phục vụ trong quân đội với một gã – hóa ra là một kẻ lừa đảo. Tom đã bị lừa trắng tay.

Là người yêu thích những công trình kiến trúc xinh đẹp, ông mong muốn được vào đại học để sau này trở thành kiến trúc sư. Thế là ông đã bắt đầu việc học nhưng không có tiền để mua sách. Vì thế, ông dành tìm một công việc để kiếm tiền và dự định sẽ tiếp tục việc học vào học kỳ sau. Một ngày nọ, người anh trai Jim

Tom nhân mạnh với tất cả mọi người nằm trong phạm vi ảnh hưởng của mình rằng để thành công trong kinh doanh, đối xử công bằng với người khác phải là nguyên tắc chỉ đạo.

JOE RAEDLE/GETTY IMAGES

Tom Monaghan, nhà sáng lập Domino's Pizza, đi dạo trong khuôn viên trường Đại học Ave Maria mà ông thành lập, ngày 27/09/2007 tại Ave Maria, Florida.

bén, Tom hiểu rằng việc giao bánh pizza nhanh sẽ đem lại thành công trong việc kinh doanh. Vì vậy, ông đã loại món sandwich ra khỏi thực đơn và chỉ tập trung làm ra những chiếc bánh pizza ngon nhất và giao chúng thật nhanh chóng.

Ông đã đơn giản hóa quy trình làm ra những chiếc bánh pizza chất lượng, rồi dần hoàn thiện quy trình này, và sau đó dạy lại cho những người khác. Tốc độ làm bánh của ông nhanh đến nỗi người ta đồn rằng thời gian ngắn nhất để làm ra một chiếc pizza của ông là chỉ là 11 giây. Ông cũng đã phát minh ra hộp bìa cứng (gồm hai lớp trộn bên ngoài và lớp giữa gọn sóng) dành riêng cho bánh pizza. Loại hộp này giúp cho pizza giữ được độ nóng tốt hơn trên đường giao hàng.

Sau khi lập ra sách lược đơn giản hóa thực đơn trong khu làng đại học, một hệ thống đào tạo (đã qua kiểm chứng), và các hộp carton có chức năng duy trì chất lượng sản phẩm, ông Tom đã mở thêm các chi nhánh khác. Trong vòng bảy năm từ lúc mua lại tiệm pizza đầu tiên đó, Tom đã có cửa hàng nhượng quyền thương mại đầu tiên. Một năm sau, ông mở cửa hàng đầu tiên bên ngoài tiểu bang Michigan, quê hương ông.

Vào năm 1983, Tom mở cửa hàng đầu tiên bên ngoài Hoa Kỳ – tại Canada và Úc. Đến năm 1985, tốc độ mở cửa hàng mới của Tom bình quân là ba cửa hàng tại Hoa Kỳ mỗi ngày. Ông đã có tổng cộng 2,841 địa điểm, biến Domino's trở thành nhà hàng pizza phát triển nhanh nhất ở Hoa Kỳ. Cùng năm đó, ông cũng mở cửa hàng ở Anh và Nhật Bản. Năm 1988, ông mở rộng công việc kinh doanh sang Colombia. Đến năm 1989, Domino's đạt cột mốc với cửa hàng thứ 5,000. Một năm sau, thỏa thuận nhượng quyền thứ 1,000 đã được ký kết.

Đến năm 1996, Domino's Pizza đã đạt kỷ lục với doanh thu hàng năm lên đến 2.8 tỷ USD. Năm 1997, Tom đã mở đồng thời 7 cửa hàng trong một ngày ở năm châu lục khác nhau, đánh dấu tổng số 1,500 cửa hàng bên ngoài Hoa Kỳ. Vào thời điểm Tom tuyên bố nghỉ hưu năm 1998, ông đã có hơn 6,000 cửa hàng. Số lượng cửa hàng khổng lồ này tạo việc làm cho hơn 30,000 người. Thành quả này quá là "không tẻ" đối với một chàng trai trước đó phải cố gắng kiếm đủ tiền để mua sách học với ước muốn trở thành một kiến trúc sư.

Trong suốt những năm tháng làm kinh doanh, Tom đã mua được máy bay trực thăng, máy bay phản lực, một bộ sưu tập xe hơi độc đáo, một bộ sưu tập nhà được kiến trúc sư đại tài Frank Lloyd Wright thiết kế, và sở hữu đội bóng chày Detroit Tigers – đội bóng ông hâm mộ khi còn bé.

Ngoài ra, ông đã xây dựng các trang trại Domino's Farm. Những nông trang này bắt nguồn từ tình yêu mà ông Tom dành cho nông nghiệp. Ngoài ra, đó còn là cảm hứng từ khi ông sống tại các trang trại nội dung, với sự ngưỡng mộ dành cho phong cách kiến

trúc Prairie school – là một phong cách kiến trúc có từ thế kỷ 19 và đầu thế kỷ 20, phổ biến nhất ở miền Trung Tây Hoa Kỳ của kiến trúc sư Frank Lloyd Wright.

Và Domino's Farm đã trở thành trụ sở của công ty Domino's Pizza. Công trình được hoàn thiện với một nhà nguyện và một vườn thú cùng với cảnh quan tuyệt đẹp và cơ sở vật chất ấn tượng. Domino's Farms ngày nay vẫn là một địa điểm nhiều người biết tại Michigan.

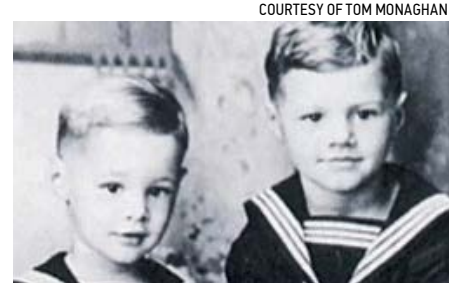
Trong suốt 38 năm kinh doanh, sứ mệnh mà Tom đặt ra là đối xử với người khác bằng nguyên tắc vàng – nguyên tắc đối đãi với người khác như cách mà bản thân muốn được đối đãi. Quy tắc này dựa trên những lời của Chúa Jesus, được ghi lại trong Kinh thánh ở Matthew 7:12: "Hễ điều chi mà các người muốn người ta làm cho mình, thì cũng hãy làm điều đó cho họ."

Tom nhân mạnh với tất cả mọi người nằm trong phạm vi ảnh hưởng của mình rằng để thành công trong kinh doanh, đối xử công bằng với người khác phải là nguyên tắc chỉ đạo.

Những hạt giống đức tin được các nữ tu ở viện mồ côi gieo vào những năm tháng trước đó tiếp tục phát triển trong suốt cuộc đời của Tom. Do đó, không có gì ngạc nhiên khi thời gian hưu trí của Tom Monaghan không có nghĩa là hưởng nhàn. Vị cựu quân nhân Thủy quân lục chiến này bắt đầu bước vào giai đoạn quan trọng ở nửa sau của cuộc đời. Giai đoạn này thậm chí còn quan trọng hơn những năm trước đó.

"Đời sống này chỉ là tạm bợ; cái chết là điều chắc chắn, và chỉ có về nước Chúa mới là điều vĩnh hằng." Tom phát biểu khi được hỏi về những gì ông mong muốn thực hiện trong phần đời còn lại của mình. "Tôi muốn về nước Chúa, và sứ mệnh quan trọng nhất tôi có thể làm với "tiền của Chúa" là giúp đưa những người xung quanh về nước Chúa." Ông tâm sự, "Tôi đã bước vào thế giới không một xu dính túi. Là một tín hữu Công giáo, tôi biết rằng tôi sẽ không thể mang theo thứ gì khi rời thế gian. Vì vậy, từ lâu, tôi mong muốn sử dụng tài phú mà tôi đã được ban ơn để giúp đỡ người khác. Tôi sẽ làm trái với đức tin của mình nếu như tôi không sử dụng nguồn tài nguyên dồi dào mà Chúa đã ban cho tôi để giúp đỡ người khác," ông tiếp tục.

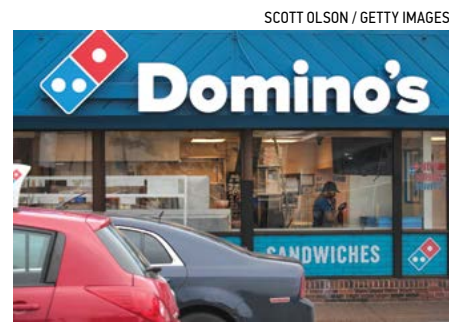
Và rồi, Tom đã bán quyền sở hữu Domino's Pizza, bán cả bộ sưu tập xe hơi, bán nhà cửa, bán phi cơ và bán cả đội bóng chày yêu quý của mình. Ông tập trung đến việc thành lập các tổ chức nhằm thực hiện sứ mệnh giúp mọi người lên thiên đàng. Các dự án sau khi ông về hưu rất lớn và có tầm ảnh hưởng sâu rộng. Trong số đó có Quỹ Ave Maria, tập trung vào việc giáo dục theo Công giáo, tập trung vào các dự án truyền thông, vào các dự án cộng đồng, và công tác từ thiện. Một trong những dự án mà ông tài trợ là việc xuất bản Sách Giáo lý của Giáo hội Công giáo trên toàn thế giới.

Tom Monaghan và anh trai Jim khi còn nhỏ.

“Từ lâu, tôi mong muốn sử dụng tài phú mà tôi đã được ban ơn để giúp đỡ người khác. Tôi sẽ làm trái với đức tin của mình nếu như tôi không sử dụng nguồn tài nguyên dồi dào mà Chúa đã ban cho tôi để giúp đỡ người khác.”

Tom Monaghan

Một tiệm bán bánh Pizza của Domino's Pizza tại Chicago, Illinois vào ngày 12/10/2017.

Tom Monaghan, nhà sáng lập Domino's Pizza, trong văn phòng của mình ở trường Đại học Ave Maria mà ông thành lập, ngày 27/09/2007 tại Ave Maria, Florida.

JOE RAEDLE/GETTY IMAGES

Ông thành lập Trung tâm Luật Thomas, một công ty luật phi lợi nhuận dành riêng cho khôi phục và bảo vệ quyền tự do tôn giáo của các Kitô hữu, cũng như gìn giữ các giá trị gia đình và giá trị tinh thần trong cuộc sống. Công ty luật này tự gọi mình là "sự phản hồi của tín hữu Cơ đốc đối với ACLU (Liên minh Tự do Dân sự Hoa Kỳ)."

Ông thành lập Legatus, có nghĩa là "Đại sứ", để đào tạo và hỗ trợ những giám đốc điều hành, chủ tịch công ty, đối tác quản trị và chủ doanh nghiệp trong vai trò là đại sứ thị trường theo lời dạy của Chúa Kitô. Gần 30 năm sau, hơn 5,000 thành viên gồm nhiều cặp vợ chồng của 95 chi nhánh thuộc Legatus trên khắp Hoa Kỳ và Canada, cam kết điều hành các doanh nghiệp và sống theo các nguyên tắc của Kitô giáo.

Để tạo ra "Trường đại học mang tính Công giáo nhất trong các đại học Công giáo", Tom thành lập Ave Maria University. Đó là trường đại học duy nhất ở Hoa Kỳ với chương trình học tập và phục vụ nhằm vinh danh người đoạt giải Nobel hòa bình – Đức mẹ Teresa ở Calcutta.

Mục tiêu của Dự án Mẹ Teresa là đào tạo ra những sinh viên tốt nghiệp Đại học Ave Maria, những người sẽ lan tỏa lòng bác ái và những lời dạy của Mẹ đến với thế hệ người Mỹ mới, và cùng lúc, biểu dương giá trị của hòa bình theo cách mà Mẹ đã làm – từng người một. Dự án này được thực hiện vào thời điểm khi thế giới đầy rẫy bạo lực và sự chia rẽ. Tom cũng là nhà sáng lập Trường Luật Ave Maria và cộng đồng Ave Maria tại Florida.

Với sự tận tụy dành cho Thủy quân lục chiến yêu quý của mình, các vận động viên của AMU (Ave Maria University) được gọi là những Gyrene, một biệt danh triu mến của lực lượng Thủy quân Lục chiến Hoa Kỳ.

Ông Tom nói đùa với sự khiêm tốn vốn có, rằng ông ấy là chủ tịch của một trường đại học mà có lẽ ông ấy không đủ điều kiện để nhập học.

Câu hỏi và trả lời:

Lời khuyên mà ông dành cho thế hệ trẻ là gì?

Là người sống theo nguyên tắc 3s: Survive - Tồn tại, Save - Tiết kiệm, Serve - Phục vụ, tôi khuyến mọi người nên gia nhập quân ngũ, tiết kiệm, kiếm lấy một công việc và làm việc thật chăm chỉ.

Cuốn sách nào đã truyền cảm hứng cho ông?

Ngoài Kinh thánh, tôi còn đọc tác phẩm In Search of Excellence (Tìm Sự Hoàn Hảo) và The One Minute Manager (Nhà Quản Trị Một Phút).

Bà Rhonda Sciortino (www.rhonda.org) là tác giả của Acts of Kindness (Hành Động Nhân Từ), Kindness Quotient (Yếu Tố Thiện Lành), và Love Is Action (Yêu Thương là Hành Động), và nhiều tựa sách khác.

Song Ngự biên dịch

JOE RAEDLE/GETTY IMAGES

Hãy quan tâm đến cuộc hôn nhân của bạn để khi chiếc tổ ấm của bạn trống trải – khi các con đã trưởng thành và rời xa gia đình – sẽ còn vui tươi hơn nữa.

Yêu thương nhau là điều tốt nhất cha mẹ dành cho con

PARNELL DONAHUE

Gần đây, khi vợ chồng tôi đang trong phòng chờ của bác sĩ, Mary đã tìm thấy cuốn tạp chí Time cũ (phát hành ngày 20/05/2019). Lật qua vài trang, cô ấy bắt gặp một bài báo với nhan đề được in chữ to, “HÃY YÊU THƯƠNG NGƯỜI BẠN ĐỜI CỦA BẠN NHIỀU HƠN.”

Cô ấy đưa cho tôi và nói, “Đọc bài báo này đi anh! Em biết anh sẽ thích đấy.”

Bài báo bắt đầu như sau: “Tình yêu cha mẹ dành cho con mình khiến họ có thể làm những việc khác thường, chẳng hạn như thức đến một giờ sáng để dán kim tuyến cho bài thủ công lớp hai, hoặc lái xe 40 dặm để đem cho con mình đinh để giày đá bóng chuyên dụng. Hoặc là có thể tìm cách giúp các con ở tuổi vị thành niên vào một trường đại học danh tiếng. Nhưng một trong những điều kỳ quặc nhất là cha mẹ đã yêu thương con hơn cả bạn đời của mình.”

Đọc đến đây, tôi phải thốt lên với vợ rằng, “Tuyệt vời! Cuối cùng anh đã tìm thấy điều anh tâm đắc!”

Tôi hỏi vợ tôi, “Em còn nhớ ông Friday không? Ông ấy đã dán một banner trước xe hơi ghi rằng, ‘Điều tốt nhất một người đàn ông có thể làm cho các con của mình là yêu thương mẹ của lũ trẻ.’”

Mary trả lời, “Vâng anh yêu, và đó là việc xảy ra hồi đầu thập niên 1970.”

Chúng tôi đã nói một chút về việc gia

đình nhà Friday đi trước bài báo này như thế nào, rồi tôi quay trở lại đọc tiếp cuốn tạp chí.

Bài báo tiếp tục đề cập về nghiên cứu cho thấy rằng những đứa trẻ lớn lên trong gia đình có cha mẹ thể hiện tình yêu thương với nhau sẽ hạnh phúc và vững chãi hơn nhiều so với những đứa trẻ lớn lên trong gia đình thiếu vắng tình yêu. Con trẻ nhìn cách cha mẹ đối xử với nhau và bắt chước hành vi đó với những người chúng biết. Bạn hãy đoán xem: Những đứa trẻ nhìn thấy bố mẹ đánh nhau và la hét cũng sẽ la hét và đánh nhau ở trường; điều ngược lại cũng đúng. Chúng ta đã bao lần nghe một người mẹ nói, “Con tôi là một đứa trẻ ngoan nhưng có tính khí giống bố”, hoặc “Cô bé ngọt ngào và tốt bụng như mẹ mình!”

Các bậc cha mẹ quá thường xuyên can dự vào cuộc sống của con cái đến nỗi họ “quên mất” người bạn đời của mình. Và sau 25 đến 30 năm chung sống vì con cái, cha mẹ trở thành những người xa lạ với nhau. Trong những năm qua, nhiều cặp vợ chồng đã kể với tôi rằng: Họ đã rất hạnh phúc bên nhau cho đến khi có con.

Các tác giả lưu ý, “Ở độ tuổi 50-55, những bậc cha mẹ không thể đến nhà hàng và trò chuyện cùng nhau nữa.”

Đúng vậy. Đã quá nhiều lần, Mary và tôi đến nhà hàng và đã chứng kiến cảnh các cặp đôi ở bàn gần bên không nói với nhau lời nào suốt cả buổi tối.

Thật đáng buồn làm sao! Đúng vậy, ăn tối với cả gia đình là điều quan

Hãy nhớ rằng: Mỗi tuần có một đêm hẹn hò như một cặp đôi để những năm hưu trí của bạn ngập tràn hạnh phúc và sáu đêm mỗi tuần với con để lũ trẻ trở thành phiên bản tốt nhất của chính mình.

trọng, nhưng hãy chắc rằng bạn có ít nhất một đêm hẹn hò mỗi tuần – mà không có lũ trẻ.

Trong suốt nhiều năm chung sống bên nhau, Mary thường xuyên nhắc nhở tôi, “Các con đến sống với chúng ta, chứ không phải ngược lại. Anh thử nghĩ xem: Các con đến sống với chúng ta 18 năm, rồi sau đó lũ trẻ sẽ rời khỏi nhà. Còn chúng ta kết hôn với nhau để chung sống cho đến khi ‘răng long đầu bạc’. Các con cũng cần biết lẽ thường tình đó và điều chỉnh cho phù hợp.”

Bài học hôn nhân cho hôm nay là: Không ngừng yêu thương, không ngừng chia sẻ, không ngừng trò chuyện, và bạn sẽ khiến những năm tháng khi lũ trẻ của bạn đã trưởng thành và rời xa gia đình trở nên vui vẻ hơn, và có thể, chỉ có thể thôi, làm cho khoảng thời gian đó thành những năm tháng đẹp đẽ nhất trong cuộc đời bạn!

Sau những lời trên, hãy cho phép tôi hỏi bạn một câu, kế hoạch “khiến gia đình là nơi vui vẻ hơn nữa” của bạn sắp tới sẽ như thế nào?

Nhiều người trong chúng ta đã có một ngày tuyệt vời tuyệt vời tuần trước. Bạn và các con của bạn có tận hưởng những ngọn đồi phủ tuyết gần nhà mình chưa? Bạn có chơi một số trò chơi trên bàn sau bữa tối với lũ trẻ không? Bạn có lỗi trò chơi Monopoly ra cho những người lớn tuổi hơn bạn, và chơi “Old Maid” “Memory” hay “Chutes and Ladders” với nhóm trẻ hơn không? Nếu đã làm vậy, bạn biết họ yêu thương bạn vì điều đó!

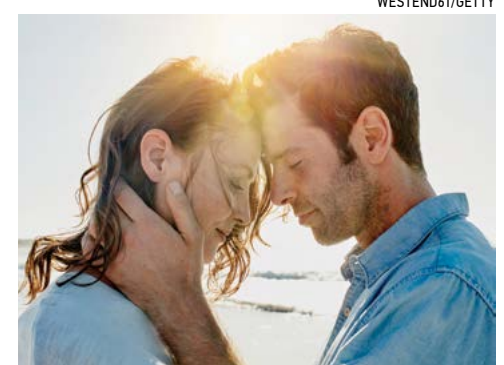
Hãy nhớ rằng: Mỗi tuần có một đêm hẹn hò như một cặp đôi để những năm hưu trí của bạn ngập tràn hạnh phúc và sáu đêm mỗi tuần với con để lũ trẻ trở thành phiên bản tốt nhất của chính mình.

Hãy tận hưởng thời gian bên con nhỏ và người bạn đời của bạn, và cầu Chúa sẽ tiếp tục ban phước lành cho bạn và gia đình bạn!

Tiến sĩ Parnell Donahue là một bác sĩ nhi khoa, cựu chiến binh, tác giả của bốn quyển sách, blog ParentingWithDrPar.com, và là người dẫn chương trình “Parenting Matters” (Cẩm nang nuôi dạy con) của đài WBOU. Ông và vợ mình, bà Mary, có bốn người con trưởng thành, tất cả đều có học vị Tiến sĩ, hai trong số đó cũng là bác sĩ. Quý vị có thể liên lạc với ông qua trang Parenting-Matters.com.

Bảo Minh biên dịch

Các bậc cha mẹ quá thường xuyên can dự vào cuộc sống của con cái đến nỗi họ “quên mất” người bạn đời của mình.

EPOCH
TIMES
TIẾNG VIỆT

www.etviet.com

CHÚNG TÔI ĐƯA
NHỮNG TIN TỨC
QUAN TRỌNG,
TRUNG THỰC VÀ
TRUYỀN THỐNG

EPOCH TIMES TIENG VIET

3 EASY WAYS TO SUBSCRIBE/Có thể đặt báo qua:

ONLINE: www.etviet.com

BY PHONE/Call:

(626) 618-6168
(714) 356-8899

BY MAIL:

Fill out the form to the right and mail it to / Xin điền mẫu bên cạnh và gửi đến:

Epoch Times Tieng Viet
10962 Main Street, Ste 101,
El Monte, CA 91731

Weekly print paper to your home / Một tờ báo sẽ được giao tận nhà mỗi tuần.

All subscriptions will continue until you request to cancel / Báo vẫn tiếp tục giao cho tới khi khách hàng yêu cầu ngưng.

Yes, I'd like to subscribe for/Vâng, tôi muốn đặt báo:

Normal delivery/Gửi thường (khoảng 6-7 ngày sẽ nhận được báo)

6 months for \$59 12 months for \$104

Fast delivery/Gửi nhanh (khoảng 2-4 ngày sẽ nhận được báo)

3 months for \$45 6 months for \$89 12 months for \$175

NAME/Tên _____

PHONE/Số phone _____

ADDRESS/Địa chỉ _____

CITY/Thành phố _____

STATE/Tiểu bang _____

ZIP/Mã vùng _____

EMAIL _____

PAY BY CHECK/Trả bằng chi phiếu
(Payable to /Trả cho: Epoch Times Tiếng Việt)

USE MY CREDIT CARD/Dùng thẻ tín dụng

VISA MasterCard Discover

Card number/Số thẻ: _____

Exp.date/Ngày hết hạn: _____

Signature/Chữ ký: _____

CVC # (REQUIRED) /Số CVC (bắt buộc): _____